

Bruksela, 22 listopada 2019 r.
(OR. en)

14297/19

LIMITE

COSI 239
ENFOPOL 508
ENFOCUSTOM 196
FRONT 333
DAPIX 346
CYBER 322
JAI 1217

NOTA

Od:	Prezydencja
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy:	Kierunek przyszłych działań w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego UE – wynik dyskusji – Sprawozdanie prezydencji

Szybko zmieniające się warunki bezpieczeństwa wymagają zintegrowanego podejścia w celu sprostanania nowym zagrożeniom i wyzwaniom. Kompleksowe podejście do bezpieczeństwa wewnętrznego jest dobrym sposobem radzenia sobie z zagrożeniami, które są bardziej złożone i zróżnicowane niż wcześniej, ponieważ pozwala ono na objęcie znalezionymi rozwiązaniami całego społeczeństwa.

W ramach realizacji strategicznego programu w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych na lata 2019–2024 prezydencja przeprowadziła serię dyskusji tematycznych w celu pogłębienia refleksji na temat dalszych działań dotyczących przyszłego kierunku w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego UE. Prezydencja przedstawiła trzy podstawowe zasady, którymi należy się kierować w tych rozważaniach: zapewnienie obywatelom przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, zwalczanie wykluczenia społecznego i dyskryminacji oraz promowanie wartości Unii.

Dyskusje rozpoczęły się w lipcu 2019 r. na nieformalnym posiedzeniu Stałego Komitetu Współpracy Operacyjnej w zakresie Bezpieczeństwa Wewnętrznego (COSI) w ramach przygotowań do nieformalnej Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (Rady WSiSW) i poruszono podczas nich szereg kluczowych zagadnień horyzontalnych¹. Dyskusje tematyczne odbywały się również w odpowiednich grupach roboczych, takich jak Grupa Robocza ds. Egzekwowania Prawa, Grupa Robocza ds. Terroryzmu i Grupa Robocza ds. Wymiany Informacji; prace służące przygotowaniu debaty ministerialnej były kontynuowane na forum COSI. Część tematów omawiano szczegółowo, np. wzmocnienie ram współpracy operacyjnej w zakresie egzekwowania prawa, wpływ nowych technologii i zagrożeń hybrydowych na bezpieczeństwo wewnętrzne, rola unijnych agencji WSiSW, zarządzanie informacjami i automatyzacja oraz szkolenia dla organów ścigania. Poszczególne wątki tych dyskusji przedstawiono w dokumentach przygotowanych na różne posiedzenia i wymienionych w załączniku do niniejszego sprawozdania.

Niniejsze sprawozdanie obejmuje wybrane aspekty odzwierciedlające opinię prezydencji na temat kluczowych kwestii, które pojawiły się podczas tych debat i które zostaną przeniesione na cykl legislacyjny 2019–2024.

1. Proaktywne podejście do nowych technologii

Postęp technologiczny ma duży wpływ na życie obywateli UE i tym samym także na prace w zakresie egzekwowania prawa. Wszystkie elementy tego rozwoju, takie jak sztuczna inteligencja, bezałogowe statki powietrzne, nowe sieci komunikacyjne i środowisko internetowe, by wymienić tylko kilka z nich, mogą wspierać pracę organów, ale mogą być również wykorzystywane do celów niezgodnych z prawem. Na przykład zarówno organy ścigania, jak i służby interwencyjne mogą korzystać z dronów, np., odpowiednio, w działaniach antyterrorystycznych i w następstwie ataku terrorystycznego. Rosnące tempo innowacji podważa zdolność organów ścigania do dostosowywania się do szybko rozwijającego się technologicznego świata. W kontekście cyfryzacji należałoby ocenić stopień, w jakim ramy prawne, w których działają organy ścigania i odpowiednie agencje UE, odpowiadają obecnym potrzebom². Ochrona i promowanie praw podstawowych powinny stanowić podstawę każdego elementu takiego rozwoju przy jednoczesnym poszanowaniu rygorystycznych wymogów dotyczących działań w zakresie egzekwowania prawa, wynikających z ram ochrony danych, w której to kwestii Unia zajmuje wiodącą pozycję, jeżeli chodzi o ustalenie standardów.

¹ Dokument prezydencji na temat kierunku przyszłych działań w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego UE (WK 13264/19).

² Dok. 12496/19 i 12224/19, nowe technologie a bezpieczeństwo wewnętrzne.

Celem jest nadanie unijnemu egzekwowaniu prawa proaktywnej roli, tak aby możliwe było korzystanie z nowych technologii przy jednoczesnym przewidywaniu i kontroli związanego z nimi ryzyka. Potrzebne jest zintegrowane, kompleksowe podejście na szczeblu UE w tej dziedzinie. Cel ten jest wspierany przez utworzenie w ramach Europolu wspólnego laboratorium innowacji służącego wykorzystaniu postępów i trendów technologicznych, innowacji i badań oraz ocenie ich potencjalnego znaczenia dla egzekwowania prawa i dialogu z przemysłem i środowiskiem akademickim. Pełne wykorzystanie nowych technologii wymaga ciągłych badań i szkoleń. Scentralizowanie niektórych działań i łączenie wyników prac istniejących sieci, w ramach laboratorium innowacji, przyniosłoby korzyści pod względem racjonalizacji i oszczędności kosztowej, zwłaszcza w obszarach, w których państwa członkowskie nie mają wystarczających zasobów, aby działać samodzielnie lub w przypadku gdy wspólne działanie i wymiana najlepszych praktyk stanowią wartość dodaną.

Ponieważ badania technologiczne i rozwój często odbywają się na uniwersytetach i w sektorze prywatnym, organy ścigania są zaangażowane na stosunkowo późnym etapie. Aby uwzględnić obawy organów ścigania co do przyszłości, prezydencja uważa, że należy podejmować wysiłki na rzecz proaktywnego angażowania organów ścigania w procesy rozwoju technologicznego od samego początku, w szczególności poprzez dalsze zwiększanie udziału i koordynacji praktyków organów ścigania w finansowanych przez UE programach badawczych i rozwojowych w dziedzinie bezpieczeństwa.

Prezydencja zachęca organy ścigania do proaktywnego angażowania się w opracowywanie nowych technologii. Laboratorium innowacji powinno pełnić funkcję platformy wspierającej ten cel. Ważne jest, aby potrzeby organów ścigania były znane i uwzględniane na wczesnym etapie opracowywania nowych technologii, które mają wpływ na ich pracę lub które są wymagane do skuteczniejszego reagowania organów ścigania. Ponadto interesy w zakresie bezpieczeństwa wewnętrznego i egzekwowania prawa powinny być lepiej brane pod uwagę w przepisach związanych z nowymi technologiami, tak aby łagodzić ograniczenia zawarte w ramach prawnych, w szczególności poprzez systematyczne uwzględnianie ich w ocenach zagrożeń.

2. Skuteczne zarządzanie informacjami

Współpraca w zakresie egzekwowania prawa na szczeblu UE będzie w coraz większym stopniu opierać się na lepszych i sprawniejszych rozwiązaniach technologicznych i systemach informacyjnych oraz ich interoperacyjności³. W erze dużych zbiorów danych cyfrowych organy ścigania mają dostęp do większej ilości danych i informacji niż kiedykolwiek wcześniej. Powinno to znajdować odzwierciedlenie w rozwiązaniach technicznych i oferowanych zdolnościach. Jednocześnie brakuje kluczowych statystyk dotyczących różnych obszarów przestępczości. Zatem szczególnie ważne jest zapewnienie, aby systemy informacyjne były zasilane kompletnymi danymi wysokiej jakości i wykorzystywane w sposób efektywny. Musimy dopilnować, aby właściwe organy krajowe miały dostęp do tych systemów i były odpowiednio przeszkolone, aby umożliwić ich pełne wykorzystanie.

Analiza kryminalna pozostaje w centrum egzekwowania prawa. Analiza stanowi wartość dodaną dla surowych danych i przekształca je w użyteczne informacje, które mogą być wykorzystane na szczeblu krajowym, jak również w operacjach transgranicznych w całej UE. Brakuje jednak potrzebnej jasnej wizji norm na szczeblu UE w zakresie analizy przestępczości. W każdym razie analiza jest integralnym elementem wszystkich procesów informacyjnych w ramach egzekwowania prawa. Wymaga to wystarczających zasobów ludzkich i finansowych do przetwarzania i analizowania informacji. Udane wzmocnienie i ujednoczenie analizy wymaga w związku z tym lepszego zrozumienia potrzeb w zakresie egzekwowania prawa jako całości, a w szczególności różnych zastosowanych procesów informacyjnych, w tym w ramach dochodzeń karnych i gromadzenia danych wywiadowczych w sprawach karnych.

Rozporządzenia dotyczące interoperacyjności⁴ weszły w życie z dniem 11 czerwca 2019 r. Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie skutecznego wdrożenia tych rozporządzeń. Ta rewolucja technologiczna systemów informatycznych UE będzie wymagała znacznych zasobów i zgodności z harmonogramem zarówno na szczeblu UE, jak i w państwach członkowskich. Przy budowie architektury interoperacyjności ważne jest, aby rozwiązania techniczne zawsze uwzględniały potrzeby użytkowników końcowych. Ponadto kluczowe znaczenie ma zapewnienie odpowiednich i ciągłych szkoleń dla użytkowników końcowych w celu umożliwienia im korzystania z tych nowych systemów informacyjnych i dopełnienia ich interoperacyjności. Jest oczywiste, że interoperacyjność znacznie wykracza poza rozwój systemów informatycznych; obejmuje ona również zmianę nastawienia. W związku z tym pomyślne wdrożenie wymaga dodatkowo zmiany naszych kultur operacyjnych i administracyjnych.

³ Dok. 13510/19, Zarządzanie informacjami w UE – automatyzacja, dostęp do informacji, dzielenie się nimi oraz ich analiza.

⁴ Rozporządzenia (UE) 2019/817 i (UE) 2019/818.

Na szerszą skalę zwiększona wymiana informacji jest nie tylko elementem rozwoju technicznego. Aby osiągnąć pożądaną korzyść, należy zadbać o to, aby kompetencje, zasoby i interfejsy użytkownika końcowego na szczeblu krajowym były adekwatne do zakładanych celów. Informacja nie jest wartością bezwzględną; musi być przydatna i prowadzić do działania. Bez właściwego wdrożenia zmiany te i wynikające z nich korzyści mogą być zagrożone.

Oprócz skutecznego prowadzenia dochodzeń prace organów ścigania powinny być w równym stopniu ukierunkowane na zapobieganie działalności przestępczej i jej zakłócanie. Skuteczne informacje wysokiej jakości w odpowiednich miejscach i w odpowiednim czasie przyczyniają się do realizacji tego celu. Jeżeli chodzi o egzekwowanie prawa w oparciu o dane wywiadowcze, Europol i Frontex mają doskonałe możliwości, aby wspierać te prace dzięki swoim zdolnościom analitycznym, w tym dzięki szerszemu dostępowi do systemu informacyjnego Schengen (SIS), dopóki państwa członkowskie systematycznie przekazują im wysokiej jakości surowe dane.

Prezydencja wzywa do opracowania kompleksowych unijnych ram zarządzania informacjami w celu zapewnienia, aby wszystkie niezbędne istniejące informacje były dostępne, przetwarzane i wymieniane w sposób szybki i skuteczny, tak aby prowadziło to do działania w sposób oparty na danych wywiadowczych.

3. Multidyscyplinarna współpraca transgraniczna

Wzmocnienie międzysektorowej współpracy operacyjnej poprzez ograniczenie powielania i zwiększenie skutecznej koordynacji jest kluczem do pomyślnego działania. Ze względu na stale zmieniający się, przekrojowy charakter różnych zagrożeń dla bezpieczeństwa, takich jak broń chemiczna, biologiczna, radiologiczna i jądrowa oraz działania hybrydowe, działania podejmowane w odpowiedzi na te zagrożenia i w celu zapobiegania im wymagają podejścia horyzontalnego przy jednoczesnym uwzględnieniu kompetencji państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa narodowego. Istnieje potrzeba przyjęcia zintegrowanego i spójnego podejścia w celu zapewnienia multidyscyplinarnej współpracy operacyjnej wykraczającej poza transgraniczną współpracę organów ścigania, w związku z czym obejmującą również inne organy, takie jak podmioty zajmujące się ochroną ludności.

Różnice w krajowych procesach decyzyjnych, prawodawstwie i modelach operacyjnych stanowią poważne wyzwanie dla operacyjnej współpracy transgranicznej. Ponadto współpracę transgraniczną utrudnia brak spójności krajowych praktyk gromadzenia i przetwarzania danych wynikający z różnic między poszczególnymi państwami członkowskimi pod względem systemów administracyjnych, rozwiązań technicznych i rozwiązań funkcjonalnych. Kolejnym wyzwaniem jest zidentyfikowanie i usunięcie przeszkód utrudniających współpracę operacyjną między organami ścigania, takich jak eliminowanie niekompatybilnych częstotliwości radiowych w strefach przygranicznych, bariery językowe i potrzeba uzupełnienia istniejących ram prawnych bardziej szczegółowymi umowami dwustronnymi. W pilnych sytuacjach podmioty krajowe mogą nie być świadome zakresu istniejących alternatyw operacyjnych – które są rozproszone w szeregu instrumentów UE – i dostępnych kanałów wymiany informacji.

Należy zintensyfikować multidyscyplinarną współpracę operacyjną między organami ścigania poprzez opracowanie i wykorzystywanie nowych metod współpracy i wymiany informacji w oparciu o nowe zastosowania i narzędzia technologiczne. Zastosowania te mogą obejmować na przykład bezzałogowe systemy autonomiczne, automatyczne technologie rozpoznawania tablic rejestracyjnych lub pojedyncze interfejsy wyszukiwania w dostępnych bazach danych. Istnieje wyraźny impuls i okazja do kontynuowania i dalszego wspierania tego rozwoju.

Uczenie się przez całe życie i szkolenia mają jeszcze większe znaczenie dla wykorzystania wszystkich istniejących możliwości i przygotowania się na przyszłe wyzwania. Szkolenia prowadzone przez agencje UE muszą być efektywnie wykorzystywane. Jednocześnie należy dopilnować, aby działania agencji UE wzajemnie się uzupełniały i by nie dochodziło do powielania wysiłków.

Musimy wziąć pod uwagę różnice regionalne i specyfikę krajową, dążąc jednocześnie do stworzenia wśród organów ścigania UE wspólnej kultury egzekwowania prawa. Poprawa umiejętności językowych, wzajemne uczenie się między kulturami oraz wymiana najlepszych praktyk pomagają lepiej zrozumieć różnice regionalne i kulturowe oraz wspierać wspólny cel.

Dwustronne i wielostronne porozumienia pozostają ważne dla współpracy na szczeblu lokalnym i regionalnym, a elastyczność jest niezbędna do zapewnienia poszanowania różnorodności regionalnej i różnych interesów operacyjnych. W przyszłych działaniach należy wziąć pod uwagę zdefiniowanie następujących pojęć: podział odpowiedzialności, jurysdykcja i suwerenność.

Agencje UE zajmujące się WSiSW nadal odgrywają znaczącą rolę we wspieraniu wysiłków państw członkowskich w ramach ich odpowiednich mandatów. Powszechnie uznaje się, że prawdziwa współpraca transgraniczna między organami państw członkowskich, silnie wspierana przez właściwe agencje UE, to najlepsza droga ku utworzeniu unii bezpieczeństwa umożliwiająca zajęcie się zarówno istniejącymi, jak i nowymi zagrożeniami w stale zmieniającym się środowisku w sposób zrównoważony⁵.

Przyszłe zmiany w dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego wymagałyby zatem, aby agencje stale odgrywały aktywną rolę, obejmującą spodziewany wzrost liczby istniejących zadań i nowych obowiązków wynikających zarówno z potrzeb politycznych, jak i operacyjnych. Biorąc pod uwagę ograniczenia zasobów, istnieje potrzeba omówienia kontekstu, w jakim agencje mogą tworzyć wartość dodaną w sposób najbardziej efektywny, np. w obszarach, w których państwa członkowskie mogą potrzebować dostępu do zasobów lub wyposażenia technicznego za pomocą łączenia zasobów, gdy można zwiększyć zdolności w zakresie analizy danych i gdy można udzielać większego wsparcia operacyjnego. Należy ustanowić przejrzyste kryteria decydowania, w których obszarach państwa członkowskie najbardziej potrzebują wsparcia, przy uwzględnieniu postępu technologicznego i konkretnych potrzeb materialnych lub w zakresie innych zasobów. Podczas określania roli agencji celem powinno być wyważone rozwiązanie uwzględniające potrzeby państw członkowskich. Niezbędne jest stosowanie skoordynowanego i całościowego podejścia w celu zwiększenia podstawowej wiedzy fachowej i wsparcia mocnych stron każdej agencji, a także w celu stworzenia wartości dodanej w sposób racjonalny pod względem kosztów i bez powielania zadań i funkcji.

Istnieje potrzeba głębszego dzielenia się informacjami i współpracy w oparciu o agencje, ponieważ istniejące i nowo pojawiające się zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego stają się coraz bardziej złożone i mają w coraz większym stopniu charakter transgraniczny. Istnieje również potrzeba skuteczniejszego współdziałania z podmiotami prywatnymi w ramach wymiany informacji. W szczególności istnieje potrzeba oceny podstawy prawnej umożliwiającej Europolowi zwracanie się o dane osobowe bezpośrednio od podmiotów prywatnych i ich otrzymywanie⁶.

⁵ Rola agencji UE została szczegółowo omówiona na nieformalnych posiedzeniach COSI i Rady w lipcu (WK 13271/19 i WK 13266/19) i była tematem przekrojowym wszystkich debat.

⁶ Dyskusje na temat współpracy Europolu z podmiotami prywatnymi odbyły się w ramach Grupy Roboczej ds. Egzekwowania Prawa: dok. 10494/19, 11832/19, 12858/1/19.

W celu wzmocnienia multidyscyplinarnego podejścia Europolu do egzekwowania prawa w perspektywie długoterminowej należy w dalszym ciągu rozwijać współpracę między służbami celnymi a Europolem poprzez zwiększenie liczby urzędników łącznikowych do spraw celnych w Europolu, propagowanie korzystania z aplikacji SIENA przez służby celne we wszystkich państwach członkowskich oraz wzmocnienie regularnej i ustrukturyzowanej wymiany informacji między stronami, łącznie z zarządzaniem ryzykiem i z danymi wywiadowczymi. Celem krótkoterminowym powinno być zwiększenie wkładu służb celnych we wdrażanie planów działań operacyjnych w ramach EMPACT oraz zwiększenie stopnia włączenia służb celnych w te działania. Działania te będą kontynuacją pozytywnego rozwoju współpracy między służbami celnymi a Europolem w ostatnich latach.

Należy zająć się wyzwaniami związanymi ze współpracą między Unią Europejską a Interpolem. Ważne jest, aby bazy danych służące jako główne źródła informacji dla współpracy w dziedzinie egzekwowania prawa z państwami trzecimi nadal były w przyszłości efektywnie wykorzystywane przez organy państw członkowskich UE. Jednocześnie należy oczywiście w pełni przestrzegać obowiązujących przepisów dotyczących ochrony danych.

Prezydencja podkreśla potrzebę przeglądu ram prawnych współpracy transgranicznej w zakresie egzekwowania prawa oraz mandatu Europolu w celu dostosowania ich do aktualnych realiów i przyszłych wyzwań. Należy nadal wspierać rozwój wspólnej kultury egzekwowania prawa wśród unijnych organów ścigania.

4. Kompleksowe podejście do bezpieczeństwa

W najbliższej przyszłości można spodziewać się szeregu tendencji i zmian, które będą miały wpływ na obraz zagrożeń w UE. Przystępczość nadal jest uzależniona od popytu, a także od dostępności możliwości dla przestępczych przedsięwzięć. Ponadto zmiany w zakresie bezpieczeństwa w regionach sąsiadujących i różne formy radykalizacji prowadzącej do aktów przemocy w Europie nadal stanowią zagrożenie dla naszego bezpieczeństwa wewnętrznego. Kompleksowe podejście do bezpieczeństwa przy lepszej koordynacji, lepszych zasobach i zdolnościach technologicznych wymaga lepszej orientacji sytuacyjnej i gotowości na różne wyzwania.

Organy ścigania, ochrony ludności i inne właściwe organy powinny nadal rozwijać swoją gotowość zwalczania zagrożeń hybrydowych. Należy stale ulepszać i włączać w główny nurt współpracę w zakresie zapobiegania i przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym między odpowiednimi organami krajowymi – w oparciu o ich odpowiednie mandaty – oraz między instytucjami, organami i agencjami UE we wszystkich aspektach powiązań między bezpieczeństwem wewnętrznym i zewnętrznym. Jednocześnie ważne jest zwiększenie synergii i unikanie powielania podejmowanych wysiłków, w tym poprzez horyzontalne metody pracy, zwiększoną wymianę informacji oraz szkolenia i ćwiczenia przekrojowe w różnych sektorach.

Podkreśla się potrzebę kontynuowania dyskusji na temat wewnętrznego wymiaru zagrożeń hybrydowych, w szczególności roli agencji WSiSW w umacnianiu zdolności UE i państw członkowskich do identyfikowania działań hybrydowych i ich źródeł.

Ponadto skuteczne zwalczanie dezinformacji wymaga kompleksowego podejścia. W tym kontekście należy rozważyć udział organów ścigania, również w istniejących mechanizmach UE, takich jak system wczesnego ostrzegania. Organy ścigania zwiększają odporność UE i jej państw członkowskich i należy uwzględnić zwalczanie dezinformacji⁷. Prezydencja podkreśla potrzebę lepszego wykorzystania istniejących narzędzi i wzmocnienia całościowej koordynacji na szczeblu UE. W tym kontekście należy również uwzględnić wsparcie agencji WSiSW dla państw członkowskich.

Wykorzystanie technologii i internetu w planowaniu działań przestępczych będzie nadal rosło. Na przykład oczekuje się wzrostu wykorzystania platform internetowych zarówno w sieci widocznej, jak i w sieci ciemnej do handlu różnorodnymi nielegalnymi towarami. Ponadto sfera internetowa może zostać skutecznie wykorzystana w celu radykalizacji, rekrutowania i podżegania do przemocy. Należy skutecznie zapobiegać rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym i pedofilskim; odnośne treści należy szybko zdejmować z sieci.

⁷ Zagrożenia hybrydowe i bezpieczeństwo wewnętrzne: strategiczna komunikacja w sprawie egzekwowania prawa i zwalczanie dezinformacji (11831/19).

Ponadto podkreśla się rolę zapobiegania radykalizacji prowadzącej do aktów przemocy jako integralną część kompleksowego podejścia do walki z terroryzmem. Kluczowe znaczenie w zapobieganiu brutalnemu ekstremizmowi i zwalczaniu go nadal ma zaangażowanie osób pracujących na pierwszej linii i ich wspieranie. Istnieje potrzeba zajęcia się wszelkimi formami brutalnego ekstremizmu na tle politycznym lub ideologicznym. Obecnie należy nadal koncentrować się na przeciwdziałaniu i zapobieganiu brutalnemu ekstremizmowi i terroryzmowi przy użyciu szeroko zakrojonego podejścia, również z uwzględnieniem pojawiających się tendencji w ramach brutalnego ekstremizmu.

Należy zwalczać zagrożenie ze strony prawicowego brutalnego ekstremizmu i terroryzmu poprzez stworzenie lepszego oglądu sytuacji, ciągłe dzielenie się dobrymi praktykami, współpracę z kluczowymi państwami trzecimi oraz reagowanie na rozprzestrzenianie się nielegalnych ekstremistycznych treści prawicowych zarówno w internecie, jak i poza nim. Należy zająć się problemem powracających zagranicznych bojowników terrorystycznych, między innymi poprzez efektywniejsze wykorzystanie SIS.

Prezydencja podkreśla potrzebę kompleksowego, obejmującego całe społeczeństwo podejścia do bezpieczeństwa w celu zajęcia się różnymi zagrożeniami dla bezpieczeństwa wewnętrznego.

Podkreśla się znaczenie współpracy we wszystkich stosownych sektorach polityki prowadzonej w sposób bardziej strategiczny, skoordynowany i spójny.

Subject	Meeting	Reference Number
Future Direction of internal security in the EU	Informal COSI meeting on 8-9 July 2019, The Hague	WK 13264/19
Hybrid threats and internal security	Informal COSI meeting on 8-9 July 2019, The Hague	WK 13265/19
Twenty Years of Europol - what next?	Informal COSI meeting on 8-9 July 2019, The Hague	WK 13266/19
The future of EU Internal Security	Informal Council meeting on 18-19 July 2019, Helsinki	WK 13271/19
The future direction of EU internal security: new technologies and internal security	JHA Council on 2 October 2019	12496/19
Hybrid threats and Internal Security	JHA Council on 2 October 2019	12495/19
Right-wing violent extremism and terrorism	JHA Council on 2 October 2019	12494/19
EU Information Management - Automation, access to, sharing of, and analysis of information	COSI meeting on 19 November 2019	13510/19
The future of EU law enforcement: Training for law enforcement	COSI meeting on 19 November 2019	13973/19